

Старі управлінські парадигми нині дедалі менш ефективні. На першому плані : формування інформаційної культури; ефективна взаємодія динамічних груп; розширення каналів доступу до інформаційних потоків; збільшення кількості людей ,які впливають на прийняття управлінських рішень; створення середовища для творчості і постійного професійного вдосконалення.

Сучасний керівник навчального закладу повинен мати ґрунтовну підготовку з теорії управління соціально-педагогічними системами, педагогіки, економіки, філософії освіти та інших наук сумісних із педагогікою, розглядати об'єкт управління - навчальний заклад як відкриту, соціально-педагогічну систему, яка взаємодіє із соціумом; задовольняти освітні запити різних верств населення, забезпечувати розвиток закладу в конкурентному середовищі.

Олександра ЗУБКОВА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: д. е. н., професор, професор кафедри
менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

У сучасній швидкоплинній економічній ситуації неможливо досягнути позитивних результатів, не плануючи своїх дій і не прогножуючи їх наслідків. Планування потрібно будь-якому суб'єкту господарювання, який має намір діяти в майбутньому. Процес планування дозволяє побачити весь комплекс майбутніх дій, операцій підприємницької діяльності і спрогнозувати те, що може статися. Робота без плану є реакцією на події, що вже відбулися, а діяльність на основі плану — реакція на передбачені та заплановані явища.

Розробці теорії бізнес-планування присвячено безліч робіт відомих вітчизняних і зарубіжних вчених, у тому числі Горемікіна В.А., Ідрісова А.Б., Кучеренко В.Р., Ліпсіца І.В., Луньова М.М., Макаревича Л. М., Маркової В.Д., Тарасюк Г.М., Пелиха А.С., Покропивного С.Ф., Попова В.М., Соболя С.М., Уткіна Е.А., Черняка В.З., Швиданенко Г.А. та ін.

Метою дослідження є теоретичні та практичні аспекти, пов'язані із бізнес-плануванням у діяльності організації.

На сьогодні відома низка трактувань поняття бізнес-плану. С. Ф. Покропивний, С. М. Соболю, Г. О. Швиданенко трактують бізнес-план як

«письмовий документ, в якому викладено сутність підприємницької ідеї, шляхи й засоби її реалізації та охарактеризовано ринкові, виробничі, організаційні та фінансові аспекти майбутнього бізнесу, а також особливості управління ним [1, с. 6]. Під бізнес-планом можна розглядати програму чи систему планомірно організованих заходів і дій, спрямованих на досягнення основної мети, що включає такі важливі частини: загальні цілі підприємства; шляхи досягнення цілей; контроль за поетапним досягненням намічених у бізнес-плані цілей і виконанням планованих показників [2, с. 79]. Бізнес-план охоплює як зовнішні, так і внутрішні цілі. Основна зовнішня ціль полягає в тому, щоб запевнити майбутніх партнерів і кредиторів в успіху справи. Головна внутрішня ціль бізнес-плану – бути основою управління підприємницькою діяльністю. Конкретні цілі розкривають зміст і особливості планових заходів, особливості самого підприємства, специфіку його діяльності.

Розроблення бізнес-плану є досить трудомістким процесом у діяльності підприємства та, як правило, вимагає значних затрат часу та коштів. Організуючи цей процес, слід врахувати, що він включатиме три основних етапи: 1-ий етап – підготовчий; 2-ий етап – етап безпосереднього розроблення проекту бізнес-плану; 3-ій етап – етап реалізації бізнес-плану, у рамках якого здійснюється презентація бізнес-плану та його впровадження у діяльність відповідного підприємства [3, с. 104]. Центром бізнес-плану є концентрація фінансових ресурсів. Саме бізнес-план виступає важливим засобом збільшення капіталу підприємства. Процес складання плану дає змогу глибоко проаналізувати розпочату справу у всіх деталях. Бізнес-план є основою бізнес-пропозиції у переговорах з майбутніми партнерами, він відіграє важливу роль при комплектуванні основного персоналу підприємства.

Таким чином, бізнес-план, по-перше, може бути використаний для розробки концепції бізнесу, для детального відпрацювання стратегії, для попередження помилок шляхом детального аналізу маркетингу, фінансів, виробничої діяльності підприємства. По-друге, бізнес-план є інструментом, за допомогою якого суб'єкт господарювання може оцінити фактичні результати своєї діяльності за певний період. По-третє, бізнес-план є засобом залучення коштів.

Підприємства, що вже сформувались, при розробці бізнес-плану мають певні переваги порівняно з підприємствами-початківцями. Цифри, які були використовувані для розрахунків, надійно обґрунтовані результатами їх діяльності, їх задуми на майбутнє впливають з їх колишньої стратегії, спираючись на успіхи підприємства, досвід, набутий

на своїх помилках. [4, с. 432]. Багато з проблем можуть бути вирішені шляхом постійного уточнення бізнес-плану з метою приведення його у відповідність до умов, що змінюються. Це дасть можливість використовувати бізнес-план як реальний критерій оцінки фактичних результатів діяльності підприємства.

Бізнес-план може сприяти залученню інвесторів та кредиторів. Перед тим, як ризикувати своїм капіталом, інвестори мають впевнитись у надійності розробки проекту та мати уявлення про його ефективність. Вони мають вивчити бізнес-план перед розглядом можливості капіталовкладень.

Визначаючи сутнісні характеристики і значимість бізнес-плану, слід врахувати специфіку виду економічної діяльності. Так зокрема для підприємств, що працюють у сфері АПК, важливим є врахування таких факторів: сезонність, стан та якість трудових ресурсів, наявність оборотних коштів на підприємстві, застосування різноманітних технологій виробництва, матеріально-технічна та інформаційна база.

Це дозволить забезпечити призначення бізнес-плану для реальної оцінки ідеї, втілення її у відповідну документацію, обґрунтувати ефективності та прогнозування сильних і найбільш слабких сторін проекту розвитку, залучення необхідних ресурсів та керування процесом його реалізації.

Література:

1. Бізнес-план : технологія розробки та обґрунтування : навчальний посібник / С. Ф. Покропивний, С. М. Соболю, Г. О. Швиданенко, О. Г. Дерев'яно. – К. : КНЕУ, 2002. –379 с.
2. Гуткевич С.А. Бізнес-план як інструмент управління // Актуальні проблеми економіки. – 2011. - № 2. – С. 79-82.
3. Лаврів, Л. А. Бізнес-планування у діяльності організації: базові процедури та основні методичні підходи / Л. А. Лаврів // Інноваційна економіка. – 2013. – № 10. – С. 104-111.
4. Тарасюк Г.М. Планування діяльності підприємства: Навчальний посібник / Г.М. Тарасюк. – К.: Каравела, 2011. – 432 с.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНУ

Термін “інфраструктура” вперше зустрічається в дослідженнях західних економістів і має декілька варіантів свого походження: від латинського «infra» – підстава, фундамент і «structura» – будова, взаєморозташування. У наукову лексику даний термін увійшов в кінці 40-х рр. ХХ ст. та означав комплекс допоміжних споруд, що забезпечують успішну взаємодію різних родів військ. Пізніше зарубіжні економісти цей термін почали вживати для характеристики галузей, які забезпечували розвиток матеріального виробництва (дороги, мости, порти, аеродроми, лінії електропередач тощо).

В середині ХХ ст. вітчизняні науковці також почали активно використовувати термін «інфраструктура» для характеристики комплексу галузей, що обслуговують промислове та сільське господарство, а саме: будівництво каналів, портів, мостів, доріг тощо [1]. Незважаючи на існуюче різноманіття практичних розробок і наукових досліджень щодо трактування сутності терміну “інфраструктура” спільним для них є забезпечуючий і обслуговуючий характер функціонування інфраструктури. Важливо також зазначити, що інфраструктура являє собою певну сукупність елементів. Тому, під інфраструктурою слід розуміти сукупність взаємопов'язаних елементів, що виконують певні функції, мають обслуговуючий та забезпечувальний характер щодо функціонування об'єктів і суб'єктів.

Сутність інфраструктури більш повно розкривають виконувані нею функції, які за своєю сутністю є об'єктивним поняттям і визначаються як основний напрям (вид) діяльності певного об'єкта (системи), що сформувався в процесі взаємодії із зовнішнім середовищем, характеризує сутність цього об'єкта та його призначення в контексті збереження та розвитку системи, елементом якої він є [2]. У цілому функції соціальної інфраструктури покликані сприяти використанню потенціалу суспільства на благо людини.

Функції соціальної інфраструктури визначені та підпорядковані цілям соціального та економічного розвитку суспільства – всебічному гармонійному розвитку особистості та підвищенню загального рівня і